

LIKOVNI SUSRET
KÉPZŐMŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ
SUBOTICA

XXIV LIKOVNI SUSRET
XXIV. KÉPZŐMŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ

UMETNICKE KOLONIJE I VAJARSKI SIMPOZIJUMI JUGOSLAVIJE
FORMA VIVA 1961—1981.
SR SLOVENIJA

LIKOVNI SUSRET SUBOTICA
KÉPZŐMŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ
DOKUMENTACIJA — DOKUMENTACIJA

1/1 1985

PROSTORI FORME VIVE

Međunarodna kiparska priredba FORMA VIVA odjek je umjetničkih podsticaja iz svijeta. Dijalog je bio započet početkom šesdesetih godina, kada su slovenski kipari Jakob Sevinšek i Janez Lenassi, učesnici prvih simpozija u susjednom Margarethnu (Austrija) začeli akciju koja je, uz sudjelovanje odanih zagovornika zamislili o sličnim susretima i u nas, dovela do ostvarivanja prva dva kiparska susreta već 1961. godini u Kostanjevici na Krki i u Portorožu. Umjetnici, pripjeli iz svih krajeva svijeta u radu su kao zajednica, prepliću se umjetnički nazori, iskustva i radne navike, pojavi se i zajednički cilj: djelatno i izvorno označiti svoju stvaralačku prisutnost u novoj okolini koja ima utvrđene geografsko-kulturne sadržajne dimenzije. U blagoj, poetski razigranoj Dolenjskoj pokrajini pod obroncima Gorjanaca, u neposrednom susjedstvu spomenički i arhitektonski dragocjenog kostanjevičkog samostana i mjesta Kostanjevica na Krki, na umjetnom otočju, kojeg okružuju vode mirne, slikovite i kao znamenje dolenjske rijeke, rodilo se prvo radilište. Drugo je nastalo na jugozapadnom kraju Slovenije, tako rekuć već u moru, na poluotoku Seči. Taj iznimno slikovit i bujnom mediteranskom vegetacijom obrastao dioč slovenske obale, stanište je portoroške FORME VIVE. Nekoliko desetaka kilometara slovenskog kopna dobilo je na taj način, kiparskom galerijom na otvorenom prostoru, u vizualno ispostavljenoj točki, izrazito kulturno-pejzažnu naglašenost.

Vjerujem da su se tokom prvih simpozija u tim netaknutim, djevičanskim krajevima kipari osjećali kao „osvajajući“ ili čak „orači“ koji urezuju prvu brazdu u još nezaoranu leđinu. Hvatanje u koštac s prirodom, koju je prije toga čovjek označio samo posezima u okviru prvobitnih nastambi, tražilo je od kipara vjerojatno priličnu mjeru hrabrosti, jer su klešujući i urezajući svoje kipove, uspoređivali ih s prostorima kojima su bili namijenjeni. Čarobno oblikovane pokrajine Seče i Kostanjevice bile su svakako iznimni izvor nadahnuća, jer svaka je u svojoj izvornosti i poetičnosti bila svojevrsno iskušenje koje je podsticalo razgovor i suočavanje umjetnika s prirodom. Ta plemenita utakmica bila je i ostala temeljno svojstvo obe kiparske priredbe.

Svojih kiparskih zadaća kipari su se poduhvatali na različite načine. Neki od njih već su dolazili s izrađenim predodžbama, tako reći s projektom u rukama; neki su pak, ugledavši prostor koji će zauvijek označiti vizualni okvir njihovih kiparskih ostvarenja posumnjali u dorečnost još neostvarenih kiparskih podsticanja, zbog čega su na izazov krajolika odgovorili posve novim zamislima. Na početku, kada su još prevladavali ti elementi i opredjeljivali vizualni prostor plastici, tih sumnji je bilo više; mogli bismo čak ustvrditi da su bile u većini. Sjećanje na prve postave u Kostanjevici i Seči vraća uspomenu na gotovo apolinijski sklad koji je prožimao usnule predjele, u kojima su se jedva nazirali još nedorečeni obrisi galerija na otvorenom, a što danas možemo doživjeti samo u određenim isječcima kostanjevičke galerije i na Seči, tamo na rtu poluotoka u tihom, mitski osvijetljenom prostoru u zagrljaju vijenaca visokih čempresa.

Istarski kamen, isprva iz obližnjih kamenoloma u Marušićima i krakovski stoljetni hrast iz obližnjih šuma, kao osnovni materijali portoroške i kostanjevičke FORME VIVE druga su dva, konstitutivna sastojaka njihovih, u našem vizualnom sjećanju utisnutih predstava. Pri tom nije toliko važna činjenica da su to karakteristični lokalni materijali; važnije je da su to u našoj svijesti rječiti pokazatelji onog razlučnog oblika kojeg obuhvaćamo pojmom GENIUS LOCI. To razabiremo ponajprije kao znakovite prirodne oblike, jer na tim vizualnim lučenjima temeljimo pojmove o dolenjskoj i istarskoj pokrajini, a slično i kamen i hrastovina, kao materijali čovjekove tisućljetne djelatnosti u prostoru, ocrtavaju također kulturno-pejzažne osobine koje doživljavamo kao distinktivni likovni sadržaj. Ta povezanost naših kiparskih simpozija s pokrajinskim osobitostima, svakako je, njihova karakteristika, koja se kao zanimljiva uvrstila i u međunarodni prostor poslije otvaranja novih kiparskih radilišta, koja su priređivači FORME VIVE otvorili 1964. u željezarskom mjestu Ravne na Koroškem i 1967. nedaleko, u Mariboru, privrednom i kulturnom središtu sjeveroistočne Slovenije.

Za razliku od prva dva, na ovim radilištima kipari stvaraju „žive oblike“ u materijalima koje bismo mogli opredijeliti kao „urbanizirane“. Kovina, odnosno čelik iz domaće željezare kao voljni element se podaje kiparevoj zamisli, skulpture se u urbani prostor Ravnj smestaju kao likovne atrakcije, sastavni su dio života gradskih ulica i parkova. Slično tome, u gradsku se sliku Maribora smestaju betonske skulpture iznimno varirane tektonike. Beton, kojeg je Maribor kao priznato građevinsko središte izabrao kao temeljni materijal svojih kiparskih priredbi, praktično neograničenim likovnim mogućnostima nudi se kiparima kao stvaralački nekonvencionalni podsticaj, a u što nas uvjeravaju i postavljene plastike koje se u prostorima mariborskih ulica, trgova i zelenih površina pomalaju kao rječiti sastojci vizualnog komuniciranja.

Opisana, po značenju i prostorno kompleksna slika FORME VIVE s po jednim radilištem u svakom kvadrantu slovenskog zemljopisa, iskazuje se kao izvanredna međunarodna likovna manifestacija, koja doista omogućuje višeslojni i pluralistički govor suvremenog kiparstva. Više od dvije stotine kipova na sva četiri radilišta, koje je tokom dvadesetak godina stvorio približno isto toliki broj kipara sa svih kontinenata, bez sumnje potvrđuje napisano. Mogli bismo gotovo reći da je upravo ta osobina ona posebna kvaliteta naše priredbe, te da je možda upravo time moguće obrazložiti zašto se kipari s velikim zanimanjem odzivaju na pozive za učestvovanje na radilištima FORME VIVE.

...

Zaključujući našu raspravu o prostornim i prezentacijskim vidicima FORME VIVE navodim nekoć zapisane misli koje su upozorile na očite otvorene probleme daljeg promišljanja oblika naših simpozija. Bile su izrečene tada kada smo postali svjesni da bogata, gotovo dvadesetogodišnja žetva već sama po sebi naređuje razmišljanje o tome, kako nastaviti? Tako sam razmišljao prilikom zaključnih radova na simpoziju u Kostanjevici 1978. godine.

„Dogodilo se, naime, nešto što isprva vjerovatno nismo niti očekivali; mnoštvo skulptura zasitilo je prvobitno određeni izložbeni prostor, pa je kiparska aglomeracija, postupno, počela prerastati u pokrajinski park koji je skulpture postavio u posve drugačiju prostornu konstalaciju. Sada postaju značajne topografske vizure, odnosi s prirodnim istaknutim oblikovanim vizurama, u prostoru skulpture zrače vizualnošću koja zahtjeva potanko određene međusobne veze, čak i među samim kipovima... Intimni prethodnih „mikroubanističkih“ odnosa suprostavlja se sada „makrostrukturna urbanistička“ gradnja koja je, srećom, zasad još uvijek toliko romantična da nam nisu uvijek jasna i ograničenja koja nosi sa sobom... Posve različito žive skulpture u urbanom okolišu Maribora i Ravni na Koroškem! Ugrađuju se, urastaju u vizualnu sliku gradskih predjela kao istaknuti elementi doživljavanja predjela, vladaju prostom — mogli bismo reći — s idealnih klasičnih položaja, pa iako je poneka i otvorena oblika, ipak većinom teže kohezivnom doživljaju prostornog sastava ulica, trgova i drugih gradskih prostora. Kostanjevica i Seča još uvijek imaju izlaz na otvoreno, pa iako je na to moguće trenutno gledati kao na ograničenje, ipak je to njihova prednost ako se, naravno, na pravi način iskoristi. Činjenica je, naime, da suvremenom kiparskom govoru otvoreni prostor omogućuje potpuno slobodno izražavanje, a time i dinamiku bez granica...”

U zaključku još i to: na prekretnici smo i trebat će se odlučiti kako ubuduće; ili točnije, čini se da bi FORMU VIVU trebalo postaviti kao umjetničko radilište i ujedno razvijati prednosti udruženog stvaralačkog rada, više se osloniti na prvobitnu zamisao simpozija, pri čemu bi njegove plodove — uporedo s brigom za razvoj postojećih galerija na otvorenom — postavke distribuirali šire u regiju i tako još više smjestiti FORMU VIVU u naš kulturni prostor. Odluka u tom smjeru omogućila bi cjelishodnost problemskog lika svakog susreta posebno, a najvjerovatnije bi tako osigurali i živu prisutnost istovremeno umjetničkog bila i možda još i više izoštri podsticanje za potvrđivanje tragalačkih pobuda, koje bi, između ostalog, bile i inspiratori osobitih umjetničkih drugovanja, koje nazivamo FORMA VIVA.

Prevod: SLAVA MEŽNARIĆ

1961. **KOSTANJEVICA NA KRKI** **1—8.**

1. SANKHO CHAUDHURI
1916, Deoghar (Indija)
Drvo, 140×40 cm
2. PETER ČERNE
1931, Ljubljana (Jugoslavija)
Drvo, 244×50, 240×50, 90×32 cm
3. KOSSO ELOUL
1920, Izrael
Drvo, 325×81, 314×39 cm
4. PETAR HADŽI BOŠKOV
1928, Skoplje (Jugoslavija)
Drvo,
253×50, 230×55, 230×58, 253×55 cm
5. SILVIO MATTIOLI
1929, Wintherthur (Švajcarska)
Drvo, 310×45, 135×152, 93×93 cm
6. ROBERT ROUSSIL
1925, Montreal (Kanada)
Drvo, 765×245 cm
7. EISAKU TANAKA
1933, Japan
Drvo, 650×350 cm
8. JEAN MARIE TOURET
1916, Lassay (Francuska)
Drvo, 635×82 cm

1961. **PORTOROŽ** **9—19.**

9. ANA BEŠLIĆ
1912, Bajmok (Jugoslavija)
Kamen, 160×80 cm
10. PAT DISKA
1924, New York (SAD)
Kamen, 150×340 cm
11. EUGENE DODEIGNE
1923, Rouvrex (Francuska)
Kamen, 250×120 cm
12. CARL KNEULMAN
1915, Amsterdam (Holandija)
Kamen, 220×100 cm
13. YASUO MIZUI
1925, Kioto (Japan)
Kamen, 250×100 cm
14. JOSEF PILLHOFER
1921, Dunaj, Wien (Austrija)
Kamen, 230×100 cm

15. CARLO RAMOUS 1926, Milano (Italija) Kamen, 240×120

16. IVAN SABOLIĆ
1921, Peteranec (Jugoslavija)
Kamen, 130×200 cm
 17. GIANCARLO SANGREGORIO
1935, Milano (Italija)
Kamen, 320×190 cm
 18. HAJIME TOGASHI
1930, Japan
Kamen, 250×110 cm
 19. OLGIERD TRUSSZYNSKI
1935, Poznanj (Poljska)
Kamen, 70×320 cm
- 1962.**
PORTOROŽ
20—30.
20. TADESESE BELAINEH
1934, Etiopija
Kamen, 212×78 cm
 21. TEDDY CARRASCO
1933, La Paz (Bolivija)
Kamen, 174×132 cm
 22. NINO CASSANI
1930, Varese (Italija)
Kamen, 123×250 cm
 23. METHE DHARMANI
1931, Indija
Kamen, 66×56 cm
 24. OTTO EDER
1924, Seeboden (Austrija)
Kamen, 270×80 cm
 25. YOSHIO HOSOI
1931, Fukushima (Japan)
Kamen, 100×200 cm
 26. JOVAN KRATOHVIL
1924, Beograd (Jugoslavija)
Kamen, 165×190 cm
 27. JANEZ LENASSI
1927, Opatija (Jugoslavija)
Kamen, 255×110 cm
 28. EWELINA MICHALSKA
1928, Lvov (Poljska)
Kamen, 159×75 cm
 29. BRANKO RUŽIĆ
1919, Slavonski Brod (Jugoslavija)
Kamen, 194×110 cm
 30. LEO DE VRIES
1932, Nizozemska
Kamen, 210×77 cm

1962.
KOSTANJEVICA NA KRKI
31—41.

31. PEDRO BARETTO
1935, Tucupita (Venecuela)
Drvo, 320×53 cm
32. DUSAN DZAMONJA
1928, Strumica (Jugoslavija)
Drvo, 195×68 cm
33. EBERHARD FIEBIG
1930, Bar Harzburg (SR Nemačka)
Drvo, 362×410 cm
34. LLOYD GLASSON
1931, Chicago (SAD)
Drvo, 100×260 cm
35. STANE JARM
1931, Osilnica pri Kočevju
(Jugoslavija)
Drvo, 350×56, 273×61, 274×63 cm
36. HAVA MEHUTAN
1925, Philadelphia (Izrael)
Drvo, 250×58, 210×61, 175×90 cm
37. KOICHIRO SHIROTA
1928, Nagano (Japan)
Drvo, 492×50, 398×40 cm
38. PETAR SMAJIĆ
1910, Donji Dolac (Jugoslavija)
Drvo, 300×50, 351×70, 360×52 cm
39. VOJIN STOJIĆ
1921, Vranje (Jugoslavija)
Drvo, 410×50, 45×350 cm
40. VITTORIO TAVERNARI
1919, Milano (Italija)
Drvo, 200×45 cm
41. MIROSLAV UROŠEVIĆ
1936, Dapsin pri Osijeku (Jugoslavija)
Drvo, 220×100 cm

1963.
PORTOROŽ
42—51.

42. ACHIAM
1916, Galileja (Izrael)
Kamen, 120×260×10 cm
43. ALDO CALÓ
1910, San Cesario di Lecce (Italija)
Kamen, 340×140×40 cm

44. HUBERT DALWOOD
1924, Bristol (Velika Britanija)
Kamen, 150×50×40 cm
45. BERNARD DAVIS
1932, Hampshire (Velika Britanija)
Kamen, 180×60×90 cm
46. DAVID HAYES
1931, Hartford (SAD)
Kamen, 200×90×80 cm
47. OLGA JANČIĆ
1929, Bitola (Jugoslavija)
Kamen, 130×130×120 cm
48. HENRI LENAERTS
1923, Bruselj, Bruxelles (Belgija)
Kamen, 150×90×145 cm
49. NOBUYA NAKAI
1934, HOKKAIDO (Japan)
Kamen, 120×260×100 cm
50. ALINA SZAPOCZNIKOW
Kalisz (Poljska)
Kamen, 115×200×90 cm
51. DRAGO TRŠAR
1927, Planina pri Rakeku
(Jugoslavija)
Kamen, 240×140×30 cm

1963.
KOSTANJEVICA NA KRKI
52—61.

52. KOSTA ANGELI RADOVANI
1916, London (Velika Britanija)
Jugoslavija
Drvo, 220×60×70 cm
53. BERNARD BALL
1921, Brisbane (Velika Britanija)
Drvo, 310×25×45 cm
54. SHOSHANA HEIMANN
1923, Schwabisch-Hall (Izrael)
Drvo, 210×120×155 cm
55. YOSHIKUNI IIDA
1923, Toshihi-Ken (Japan)
Drvo, 350×80×55 cm
56. MILENA LAH
Sv. Križ (Jugoslavija)
Drvo, 110×75×250 cm
57. AART RIETBROEK
1929, Haag (Holandija)
Drvo, 90×81×180 cm

58. JAN SNOEK
1927, Rotterdam (Holandija)
Drvo, 340×110×110 cm
59. JEANNE SPITERS
1922, Smirna (Grčka)
Drvo, 420×60×220 cm
60. MINORU TOGASHI
1931, Yamagata (Japan)
Drvo, 450×85×170 cm
61. ŠIME VULAS
1932, Drvenik (Jugoslavija)
Drvo, 380×60×60 cm

1964.
RAVNE NA KOROŠKEM
62—68.

62. JERZY JARNUSZKIEWICZ
1919, Kalisz (Poljska)
Metal, 180×550×180 cm
63. STEVAN LUKETIĆ
1925, BUDVA (Jugoslavija)
Metal, 180×220×25 cm
64. GIACARLO MARCHESE
1931, Parma (Italija)
Metal, 195×145×230 cm
65. JO ODA
1936, Tokio (Japan)
Metal, 460×610×460 cm
66. ZORAN PETROVIĆ
1921, Sakule (Jugoslavija)
Metal, 380×190×110 cm
67. SLAVKO TIHEC
1928, Maribor (Jugoslavija)
Metal, 430×240×100 cm
68. YVES TRUDEAU
1930, Montreal (Kanada)
Metal, 520×150×155 cm

1964.
KOSTANJEVICA NA KRKI
69—74.

69. OTHMAR JAINDL
1911, St. Veit (Austrija)
Drvo, 410×67×65 cm
70. KSENIJA KANTOCI
1909, Trebinje (Jugoslavija)
Drvo, 107×155×70 cm
71. KO MURAI
1935, Kioto (Japan)
Drvo, 340×235×90 cm

72. VLADIMIR PRECLIK
1929, Hradec Králove (Čehoslovačka)
Drvo, 380×105×100 cm

73. BERNARD SEGAL
1919, Pennsylvania (SAD)
Drvo, 231×58×78 cm

74. GABRIELA SIMOSSIS
1926, Pyrgos (Grčka)
Drvo, 235×92×70 cm

**1964.
PORTOROŽ
75—80.**

75. STOJAN BATIČ
1925, Trbovlje (Jugoslavija)
Kamen, 210×90×60 cm

76. STEFANIA BRAGAGLIA GUIDI
Italija
Kamen, 160×130×130 cm

77. LOUIS CHAVIGNER
1922, Montboudif (Francuska)
Kamen, 265×265×265 cm

78. MAGDA FRANK
1916, Transilvania (Argentina)
Kamen, 310×85×70 cm

79. SHIGETO SHIMANO
1937, Tokio (Japan)
Kamen, 175×150×100 cm

80. JOHN SKELTON
1923, Glasgow (Velika Britanija)
Kamen, 175×150×100 cm

**1965.
PORTOROŽ
81—84.**

81. RENÉ COUTELLE
1927, Chemiréu (Francuska)
Kamen, 80×140×122 cm

82. JANEZ PIRNAT
1932, Ljubljana (Jugoslavija)
Kamen, 250×55×55 cm

83. JIRŌ SUGAWARA
1941, Nara (Japan)
Kamen, 160×250×110 cm

84. RENÉ COUTELLÉ, JIRŌ SUGAWARA,
JANEZ PIRNAT
Zajedničko delo
Kamen, 122×140×180 cm

**1965.
RAVNE NA KOROŠKEM
85—88.**

85. DINO BASALDELLA
1909, Videm, Udine (Italija)
Metal, 320×380×180 cm

86. WALDEMAR D'OREY
1940, Lizbona, Lisabon (Portugalija)
Metal, 420×360×180 cm

87. JOHN HOSKIN
1921, Cheltenham (Velika Britanija)
Metal, 130×349×295 cm

88. ISHIRO YOSHIBA
1936, Tokio (Japan)
Metal, 560×270×180 cm

**1965.
KOSTANJEVICA NA KRKI
89—92.**

89. JERZY BERES
1930, Poljska
Drvo, 300×320×130,
400×400×250 cm

90. PIERRE HEYVAERT
1934, Lebbekeu (Kanada)
Drvo, 410×410×80 cm

91. RYUZŌ KAWAI
1935, Japan
Drvo, 316×238×135 cm

92. VJENCESLAV RICHTER
1917, Zagreb (Jugoslavija)
Drvo,

**1966.
KOSTANJEVICA NA KRKI
93—96.**

93. DRAGICA ČADEŽ-LAPAJNE
1940, Ljubljana (Jugoslavija)
Drvo, 320×340×65 cm

94. ALDO DEZZA
1937, Torino (Italija)
Drvo, 280×85×70 cm

95. HISAYUKI MOGAMI
1936, Japan
Drvo, 150×570×100 cm

96. PETER STARTUP
1921, London (Velika Britanija)
Drvo, 150×200×100 cm

**1967.
MARIBOR
97—99.**

97. TAKESHI KUDO
1937, Akita (Japan)
Beton, 360×190×130 cm

98. TONE LAPAJNE
1933, Ljubljana (Jugoslavija)
Beton, 600×420×160 cm

99. LINO TINE
1932, Florida (Italija)
Beton, 1050×100×100 cm

**1967.
PORTOROŽ
100—103.**

100. ROGER BARR
1921, Milwaukee (SAD)
Kamen, 215×80×170 cm

101. MIŠA SARIČ
1927, Beograd (Jugoslavija)
Kamen, 270×153×117 cm

102. DAVID THOMPSON
1939, Leeds (Velika Britanija)
Kamen, 170×160×90 cm

103. SHINPEI TOMITA
1941, Kawaguchi-city (Japan)
Kamen, 160×300×80 cm

**1968.
KOSTANJEVICA NA KRKI
104—109.**

104. EUGEN CIUCA
1913, Miluan (Rumunija)
Drvo, 500×100×170,
500×33×33 cm

105. ALEKSANDAR ILEČKO
1937, Bratislava (Čehoslovačka)
Drvo, 400×50×30 cm

106. PETER JOVANOVIĆ
1938, Dolnja Zetina (Jugoslavija)
Drvo, 350×90×70, 260×65×55,
250×60×55 cm

107. MITSUYUKI TAKEDA
1943, Japan
Drvo, 450×300×150 cm

108. LAURENCE WHITFIELD
1938, Manchester (Velika Britanija)
Drvo, 70×105×30 cm

109. BOGOSAV ŽIVKOVIĆ
1920, Leskovac (Jugoslavija)
Drvo, 400×130×130 cm

**1969.
PORTOROŽ
110—113.**

110. LEONARD AGRONS
1929, Philadelphia (SAD)
Kamen, 150×165×130 cm
111. SVETOMIR ARSIĆ
1928, Sevac (Jugoslavija)
Kamen, 160×165×90 cm
112. LUCIANO CESCHIA
1926, Tarcent, Tarcento (Italija)
Kamen, 140×170×140 cm
113. HIROSHI OHARI
1939, Japan
Kamen, 150×220×125 cm

**1970.
KOSTANJEVICA NA KRKI
114—119.**

114. FRANZ BUCHER
1928, St. Gallen (Švajcarska)
Drvo, 395×38, 210×65, 227×50 cm
115. TONE KRALJ
1900, Zagorica pri Dobropolju
(Jugoslavija)
Drvo, 400×130 cm
116. ĐORĐE KREČA
1934, Budimilić Japra (Jugoslavija)
Drvo, 1100×98 cm

117. ANNAMARIE KUPPER
1947, Rothenburg (Švajcarska)
Drvo, 280×84×60 cm

118. SHIGEO MIURA
1936, Tokio (Japan)
Drvo, 96×546 cm

119. TAIZŌ MURAKAMI
1938, Hyogo (Japan)
Drvo, 428×378×30 cm

**1970.
MARIBOR
120—123.**

120. BRADFORD GRAVES
1926, Dallas (SAD)
Beton, 280×475×220 cm

121. MOMČILO KRKOVIĆ
1929, Mali Grac (Jugoslavija)
Beton, 320×210×140 cm

122. MASAMI MASUDA
1944, SHIZOUKO (Japan)
Beton, 580×360×210

123. VLASTA TIHEC
Maribor (Jugoslavija)
Beton, 480×230×220 cm

**1970.
RAVNE NA KOROŠKEM
124—127.**

124. ERNST EISENMAYER
1920, Dunaj, Wien (Austrija)
Metal, 300×200×60 cm

125. KATSUYI KISHIDA
1937, Tokio (Japan)
Metal, 250×500×250 cm

126. FRANCE ROTAR
1933, Ljubljana (Jugoslavija)
Metal, 110, promer 200,
diametralno 200 cm

127. BARNA VON SARTORY
1927, Fünfkirchen (Austrija)
Metal, 300×160×250 cm

**1971.
PORTOROŽ
128—132.**

128. ANTE JAKIĆ
1930, Ston (Jugoslavija)
Kamen, 140×140×140 cm

129. JOSEF JANKOVIĆ
1937, Bratislava (Čehoslovačka)
Kamen, 240×160×60 cm

130. AKIO SAKAI
1942, Kanagawa (Japan)
Kamen, 105×80×130 cm

LIKOVNI SUSRET
KÉPZŐMŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ
Lenjinov park 5
24000 SUBOTICA

Glavni i odgovorni urednik:
Fő- és felelős szerkesztő:
MARIJA SIMOKOVIĆ MIKOVIĆ

Uvodni tekst:
Bevezető:
STANE BERNIK

Naslovna strana:
Címlap:
FERENC BARAT

Tehnički urednik:
Technikai szerkesztő:
SCHADI

Organizacija i postavka izložbe:
A kiállítás szervezője:
DRAGOMIR UGREN

Preveo sa slovenačkog:
Szlovénról fordította:
SLAVA MEŽNARIČ

Galerija Likovnog susreta
A Képzőművészeti Találkozó Galériája

Klišeá: BIROGRAFIKA, Subotica
Štampa: GZ PANONIJA, Subotica
Tíráz: 300

131. GEOFFREY SMEDLEY
1927, Velika Britanija
Kamen, 250×150×1000 cm

132. HISAO SUZUKI
1946, Shizoka (Japan)
Kamen, 60×270×270 cm

1972.
KOSTANJEVICA NA KRKI
133—140.

133. RODERICK HANLAN
1928, Rhond Valley (Velika Britanija)
Drvo, 900×450×350 cm

134. BERRY HOLSLAG
1947, Den Haag (Holandija)
Drvo, 180×980×400,
180×50×50,
150×400×35,
150×400×35 cm

135. KOSUKE KIMURA
1938, Osaka (Japan)
Drvo, 115×400×50 cm dva puta,
55×400×50 cm tri puta

136. LOUIS MWANIKI
Kenija
Drvo, 900×100×100 cm

137. TONE LAPAJNE
1933, Ljubljana (Jugoslavija)
Drvo, 540×450×350 cm

138. MIROSLAV ŠUTEJ
1936, Duga Resa (Jugoslavija)
Drvo, 350×500×1600,
190×80×350 cm

139. RYŌICHI TAMURA
1946, Tochiga (Japan)
Drvo, 360×200×120 cm

140. DUŠAN TRŠAR
1937, Planina pri Raketu (Jugoslavija)
Drvo, 430×400×100 cm

1973.
MARIBOR
141—143.

141. JANEZ BOLJKA
1931, Subotica (Jugoslavija)
Metal na betonskoj podlogi,
840×460×170 cm

142. LUCIANO CESCHIA
1926, Tarcento (Italija)
Beton, 300×300×300 cm

143. SLAVKO TIHEC
1928, Maribor (Jugoslavija)
Beton, 280×280×280 cm

1973.
PORTOROŽ
144—146.

144. SHELLEY FAUSSET
1920, Berkshire (Velika Britanija)
Kamen, 360×150×170 cm

145. JAROSLAV KUBIČKA
1930, Čista (Čehoslovačka)
Kamen, 110×450×200 cm

146. SHIGERU SIGUMOTO
1946, Tokio (Japan)
Kamen, 105×285×180 cm

1974.
KOSTANJEVICA NA KRKI
147—151.

147. KARL KESSLER
1940, Riezlern (Austrija)
Drvo, 300×65×120 cm

148. BATA MARIANOV
1943, Temišvar (Rumunija)
Drvo, 290×320×60 cm

149. KŌICHIRO SHIMADA
1944, Tokio (Japan)
Drvo, beton, 190×300×80 cm

150. IAN WALTERS
1930, Solihull (Velika Britanija)
Drvo, 350×280×100 cm

151. JANEZ ZORKO
1937, Podgorje (Jugoslavija)
Drvo, 270×135×85 cm

1975.
PORTOROŽ
152—155.

152. MILOMIR JEVTIĆ
1940, Valjevo (Jugoslavija)
aKmen, beton, 250×150×170 cm

153. KITAJIMA KAZUO
1941, Tokio (Japan)
Kamen, 205×200×100 cm

154. KIRK NEWMAN
1926, Dallas (SAD)
Kamen

155. KAZIMIERZ LUKASZ ZYWUSZKO
1928, Puzzynowce (Poljska)
Kamen, 280×110×95 cm

1975.
RAVNE NA KOROŠKEM
156—158.

156. PETAR HADŽI BOŠKOV
1928, Skoplje, (Jugoslavija)
Metal, 600×110×60 cm

157. YŪKI OYANGI
1944, Niigata (Japan)
Metal, 390×344×265 cm

158. JÖRGEN HAUGEN SÖRENSEN
1934, København (Danska)
Metal, 300×400×220 cm

1976.
KOSTANJEVICA NA KRKI
159—164.

159. TONE DEMŠAR
1946, Ljubljana (Jugoslavija)
Drvo, 290×85×60 cm

160. HIDEMASA FUJIMAKI
1937, Niigata (Japan)
Drvo, 459×270×185 cm

161. BRAD GOLDBERG
(SAD)
Drvo, 500×450×100 cm

162. ERIK VAN SPRONSEN
1948, Den Haag (Holandija)
Drvo, 225×200×200 cm

163. KREKEL VAN SPRONSEN DULLER
1948, Haarlem (Holandija)
Drvo, 400×40×40,
400×40×40,
453×50×50,
300×60×50,
400×40×40 cm

164. ANTONINA WYSOCKA-JONCZAK
Poljska
Drvo, 230×200×85 cm

1977.
MARIBOR
165—167.

165. BANZŌ MATSUURA
1926, Japan
Beton, 1000×240×100 cm

166. MACIEJ SZANKOWSKI
1938, Wola Libertowska (Poljska)
Beton, 650×500×680 cm

167. LUJO VODOPIVEC
1951, Ljubljana (Jugoslavija)
Beton, 400×900×960 cm

1977.
PORTOROŽ
168—171.

168. ADAM HENEIN
1929, Kairo (Egipt)
Kamen, 190×127×107 cm
169. ANNA MARI KUBACH,
WILMSEN WOLFGANG KUBACH
1937, Appeldorn
1936, Bad Münster am Stein
(SR Nemačka)
Kamen, 245×148×105 cm
170. COLETTE PERAZIO ITKIN
1931, Meknes (SAD)
Kamen, 130×255×128 cm
171. DRAGAN POPOSKI-DADA
1933, Prilep (Jugoslavija)
Kamen, 195×160×110 cm

1978.
KOSTANJEVICA NA KRKI
172—176.

172. VILLI BOSSI
1939, Milje „Muggia“ (Italija)
Drvo, 300×250×55 cm
173. MASAMITSU KOMURO
1951, Japan
Drvo, 105×120×183,
184×176×184 cm
174. JON OXMAN
1955, Denver (SAD)
Drvo, 470×45×45 cm
175. RATKO PETRIĆ
1941, Zadar (Jugoslavija)
Drvo, poliestar, 1100×196×75 cm
176. ROLF WESTPHAL
1947, SAD
Drvo, 400×125×700 cm
176. ROLF WESTPHAL
1947, SAD
Drvo, 400×125×700 cm

1979.
PORTOROŽ
177—181.

177. MASANOBU ATSUCHI
1949, Japan
Kamen, 205×220×148 cm
178. MIRSAĐ BEGIĆ
1953, Glamoč (Jugoslavija)
Kamen, 220×525×200 cm
179. FRANCISCO GAZITUA
1945, Santiago de Chile (Čile)
Kamen, 225×344×210 cm
180. DIETER HASTENTEUFEL
1939, Krefeld (Kanada)
Kamen, 320×710×340
prostor 25×5,7 m
181. ERIK LOVKO
1953, Postojna (Jugoslavija)
Kamen, 140×475×282 cm

1980.
KOSTANJEVICA NA KRKI
182—186.

182. DORU COVRIG
1942, Deta Timis (Rumunija)
Drvo, 340×165×167, 320×151×151,
305×150×151,
300×151×151, 300×151×154
prostor 500×800 cm
183. NEGOVAN NEMEC
1947, Bilje pri Novi Gorici
(Jugoslavija)
Drvo, 140×270×310 cm
184. MICHAEL PENNIE
1936, Velika Britanija
Drvo, 251×55×150 cm
185. MARGARITA MICHAILOVA POUEVA
1950, Pernik (Bugarska)
Drvo, 240×400×166 cm
186. YUTAKA TORIYAMA
1950, Tokio (Japan)
Drvo, 540×86×95 cm

1981.
PORTOROŽ
187—192.

187. MIROSLAV CHLUPAČ
1920, Čehoslovačka
Kamen, 302×65×134 cm
188. ĐORĐIJE CRNČEVIĆ
1941, Dupilo (Jugoslavija)
Kamen, 250×205×126 cm
189. IVAN KOŽARIĆ
1921, Petrinja (Jugoslavija)
Kamen, 280×222×106 cm
190. BJORN NORGARD
1947, Danska
Kamen, 422×116×120 cm
191. YUTAKA OKANO
1951, Tokio, Tokyo (Japan)
Kamen, 77×68×58 cm
192. LEONARD RACHITA
1952, Rumunija
Kamen, 126×198×140 cm

1981.
RAVNE NA KOROŠKEM
193—196.

193. MILENA BRANISELJ
1951, Ljubljana (Jugoslavija)
Metal, 330×470×250 cm
194. ZVONIMIR KAMENAR
1939, Jugoslavija
Metal, 465×383×247 cm
195. THOMAS A. LINDSEY
1941, SAD
Metal, 230×500×380 cm
196. IRMTRAUD OHME
1937, Magdeburg (DR Nemačka)
Metal, 290×330×40, 250×270×234,
125×104×132 m
prostor, promer 4,5 m